

[J. Chr. Jensen.]

er handlet, og ligeledes for den store Imødekommenhed, Ministeren har udvist i denne store og vigtige Sag.

Spørgsmaalet om Krigsforsikring for Bygninger er jo opstaaet ved, at Forsikringselskaberne ikke dækker Skade forvoldt ved Krig, Borgerkrig eller lignende. Man har i lang Tid beskæftiget sig med dette Spørgsmaal inden for danske Grundejerforeninger, men vi har for øvrigt ogsaa inden for Bygningsbrandforsikringselskaberne talt meget indgaaende om Sagen.

Man drøftede først Mulighederne for en frivillig Forsikring, men blev snart fuldkommen klar over, at en Forsikring bygget paa et fakultativt System paa Forhaand var formaalsløs, idet det var udelukket at faa den Tilslutning ad Frivillighedens Vej, som var fornøden for at faa en blot nogenlunde sikker Basis, idet de allerfleste, naar det var frivilligt, vel vilde tænke, at selv om Ulykken skulde komme ind over vort Land, vilde den maaske gaa *deres* Huse eller Ejendomme forbi.

Man var altsaa klar over, at Ordningen maatte være obligatorisk, og naar en saadan Ordning skulde gennemføres, kunde det kun ske ved Lov. Den højtærede Indenrigsminister viste stor Forstaaelse for Spørgsmaalets Løsning ved efter Anmodning fra anden Side at nedsætte en Kommission bestaaende væsentligst af praktiske Forsikringsfolk med Professor, Dr. jur. Sindballe som Formand, og som den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale, hviler hele Forslaget paa denne Kommissions Arbejde.

Forslaget er bygget over en obligatorisk, solidarisk, men begrænset Forpligtelse for alle Ejere og Selskaber, der besidder Bygninger forsikrede i de i Forslaget omtalte Forsikringselskaber, og jeg tror ikke, nogen vil modsige mig, naar jeg siger, at enhver Husejer eller Grundejer i Landet føler sig glad og betrygget ved dette Forslags Fremsettelse og inderligt haaber, at det inden længe maa blive ophøjet til Lov. Jeg mener for øvrigt ogsaa, at Loven er af uvurderlig Interesse for hele vort Lands Realkreditsystem. Baade for Kredit- og Hypotekforeninger og for andre Panthavere i fast Ejendom har Loven stor Interesse, men for øvrigt ogsaa for Staten og Kommunerne, for Sparekasser, Forsikringselskaber, Overformynderiet, Sorø Akademi og mange andre, der har anbragt store Pengemidler i fast Ejendom. Det drejer sig for disse offentlige eller halvt offentlige Insti-

tutioner om mange, mange Hundrede Millioner Kroner, der er anbragt i fast Ejendom. Ogsaa for Staten har Spørgsmaalet, som sagt, Interesse. Jeg kunde nævne de Millioner, der er anbragt i Husmandsbrug; nu er disse jo ikke de mest udsatte, men desuden har det offentlige, Stat og Kommune, jo anbragt Hundreder af Millioner Kroner i store Bygningskomplekser i Byerne, baade i København og Provinsbyerne.

Den Ejendomsværdi, Lovforslaget omfatter, andrager 15 Milliarder Kr., et uhyre Tal for vort lille Land, og Forsikringsbidraget, som er fastsat i Loven, maa ikke overstige 5 pCt. af dette Beløb, men det bliver dog alligevel til en betydelig Sum, idet 5 pCt. af 15 Milliarder Kr. andrager 750 Mill. Kr. Det er altsaa dette Beløb, der stilles til Raadighed til dette Formaal for hele Landet.

Det er Meningen, at Ejendommene i Landet skal inddeles i 4 af hinanden uafhængige Afdelinger eller Grupper, til Dels efter samme Regler, hvorefter Bygningsbrandforsikringselskaberne i Dag er inddelt. Disse 4 Forsikringsgrupper er altsaa økonomisk uafhængige af hinanden. Jeg anser det for særdeles heldigt, at man netop har foretaget denne Fordeling, for nægtes kan det jo ikke, at Risikomomentet er ikke lige stort alle Vegne i Landet. Størst tør man vel sige det er for Hovedstadens Vedkommende, hvor Forsikringssummen andrager 4½ Milliarder Kr. For Købstæderne andrager den 3½ Milliarder, for Landbrugsgruppen 3 Milliarder og for Gruppen bymæssige Bbyggelser 4 Milliarder Kr. Her har vi altsaa i alt disse 15 Milliarder Kr., som Lovforslaget omfatter. For Hovedstaden er det altsaa 4½ Milliarder Kr., og 5 pCt. heraf andrager 225 Mill. Kr.; Ødelæggelser indtil dette Beløb i Hovedstaden kan altsaa finde fuld Dækning. Men for øvrigt er jo ingen aldeles sikker. Krigen har vi lige uden for vor Dør, og hvis Ulykken skal komme over os, vil Skaderne vel nærmest blive forvoldt af Luftvaabenet, og Afstandene i vort Land betyder jo intet som helst for dette Vaaben.

Jeg vil foruden at gøre disse almindelige Betragtninger gerne knytte nogle enkelte Bemærkninger til Paragrafferne i Lovforslaget.

§§ 1 og 2 har jeg omtalt i det foregaaende. § 3 nævner, hvad der er undtaget: hele Statsbrandforsikringen, derunder Slotte, Palæer, Museer, militære Anlæg, andre offentlige Bygninger og Værker samt alle vore Kirker. Saadanne Bygninger og Anlæg er vel særlig udsatte, og det er rimeligt, at